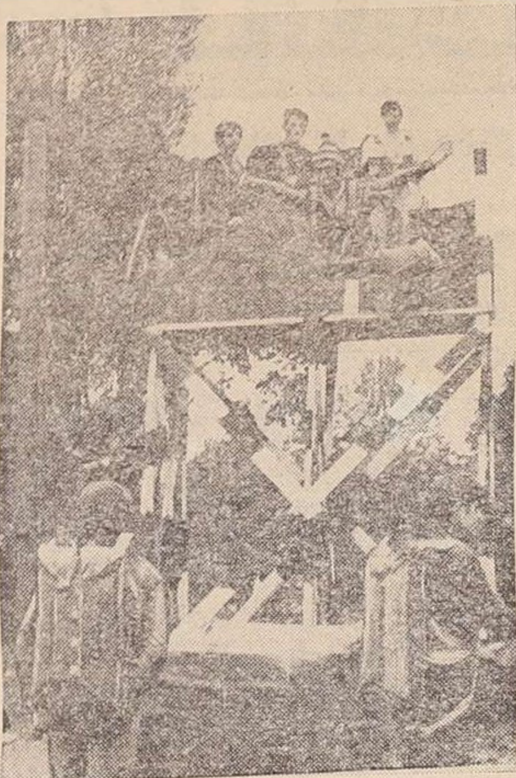
SPORTURI TEHNICO-APLICATIVE

SUCCESELE ANULUI VIITOR ÎN AVIAȚIA SPORTIVĂ SÎNT PREGĂTITE CU GRIJĂ

Abia s-a încheiat sezonul activității practice, de aerodrom, în aviația sportivă și aerocluburile trăiesc din nou atmosfera unor intense pregătiri : au început înscrierile pentru cursurile teoretice, se selectează materialele didactice, se amenajează sălile, iar la nivelul Aeroclubului central român, cu sprijinul C.C. al U.T.C., există intense preocupări pentru construirea, pe aerodromuri, a unor complexe de aparate speciale de antrenament la sol a viitorilor parașutiști și piloți. În acest context, din numărul mare de probleme la ordinea zilei, am ales trei.

a) **Condițiile de admitere la cursurile pentru candidații la brevetul de aviator sportiv.** Pentru tineretul larg, visul de a zbura nu mai este o Fata Morgana, dar nivelul dezvoltării tehnicii aeronautice, înaltele cerințe puse în fața aerocluburilor — de a pregăti tînăra generație prin muncă pentru muncă și apărarea patriei — impun o seamă de criterii selective riguroase. Tînărul (băiat sau fată) care vrea să intre în aeroclub trebuie să aibă, în primul rînd, studii medii terminate sau în curs de terminare, vîrsta între 16—23 ani pentru parașutism și planorism și 17—23 ani pentru zborul cu motor, să fie apt din punct de vedere medical (perfect sănătos), să posede o bună pregătire fizică generală și să aibă un bagaj minim de cunoștințe aeronautice. Fiind, totuși, vorba de un număr de locuri limitat, sînt preferați, se înțelege, acei tineri care au practicat unele discipline apropiate : parașutismul de turn — în cazul salturilor din aeronave, aeromodelismul — pentru zborul fără motor și cu motor. Drumul ideal — parcurs, de altfel, de către toți marii aviatori — este **de la aeromodelism la planorism, parașutism și zborul cu motor.**

Turnul de parașutism din Parcul „23 August" se află, în continuare, la dispoziția tineretului Capitalei. În imagine : pregătire la sol, la instalațiile special amenajate.

Foto : Șt. CIOTLOȘ

b) **Pregătirea pe timpul iernii.** Experiența anilor trecuți a dovedit că pregătirea teoretică și fizică pe timpul iernii este hotărîtoare pentru buna desfășurare a activității de aerodrom. S-au obținut succese în acest sens, dar mai sînt încă multe de făcut. Se cere, în primul rînd, o modernizare a metodicii de instruire, pentru a se putea ajunge la realizarea unei serioase educații patriotice și tehnice. Cursul de perfecționare a pregătirii cadrelor de specialitate organizat de curînd de către Aeroclubul central a fost o măsură bună și eficientă dar ea se cuvine completată cu altele.

În al doilea rînd, se cere revizuită cu cea mai mare seriozitate poziția unor instructori față de rolul pe care îl are pregătirea fizică generală în formarea aviatorilor de performanță. Noi avem bogate tradiții în acest sens, numeroase exemple de aviatori care au ajuns mariași tocmai datorită faptului că au fost poiisportivi de elită. Azi, în multe cazuri, s-a cam uitat acest adevăr. Strădaniile pe care Aeroclubul central le face pentru a asigura o aparatură complexă de pregătire la sol sînt meritorii, dar rămîne de văzut cum va fi folosită această aparatură.

c) **Lărgirea bazei de masă a sporturilor aeronautice.** Pașii făcuți în această direcție în anul 1974, **prin organizarea acelor tabere U.T.C. de mare succes, pe aerodromuri, cu practicarea de către tineri a unor discipline aviatice, constituie un început dătător de speranțe.** După cum am aflat la federația de specialitate, președintele acestui for, **general-colonel Vasile Alexe, se preocupă de amplificarea acțiunii în 1975, și, mai mult, se studiază problema înființării unor noi aerocluburi, la Suceava, Sibiu, Arad, Pitești și în alte localități unde există interes în acest sens...**

Așadar, startul în noul an aviatic sportiv s-a dat. Preocupările și măsurile preconizate sînt de bun augur.

Viorel TONCEANU

VÎNĂTORUL UNDELOR

În 1965 la cursurile de radioamatorism de pe lîngă radioclubul din Oradea participa și un tînăr în vîrstă de 15 ani, al cărui nume — ION MIERLUȚ — amintea parcă de codrii bihoreni. Cîțiva ani mai tîrziu, în 1968 — era perioada cînd concursurile de „vînătoare de vulpi" se dezvoltaseră impetuos — Ion Mierluț participă pentru prima dată la o astfel de competiție pe plan național și — surpriză ! — se clasează pe locul doi la proba de 144 megahertzi. Pentru a dovedi că primul succes nu a fost întîmplător, anul următor ocupă locul întîi la campionatul republican și tot primul loc la concursul internațional organizat în țara noastră, ambele la proba de 3,5 megahertzi. În același an, la Budapesta, la un alt concurs internațional, cucerește un loc trei la aceeași probă, iar în anul următor ocupă iarăși primul loc la proba de 144 megahertzi în campionatul nostru național. Ca o răsplată a meritelor sale tehnico-sportive, în 1970 i se acordă titlul de *maestru al sportului.* A fost primul sportiv „vînător de vulpi" din țara noastră care a primit această distincție. După o întrerupere, timp în care își îndeplinește serviciul militar, Mierluț revine la activitatea competițională, rămînind unul din „vînătorii undelor" fruntași din țara noastră. La această succintă prezentare a tînărului bihorean ar mai fi de adăugat că de mai mulți ani lucrează ca electromecanic radio de aeroport, are indicativul de radioamator YO5ATV, este operatorul stației colective YO5KAU a radioclubului județean Bihor și participă cu multă pasiune la formarea și pregătirea tinerilor radioamatori.

Ion HOABĂN

MOTOCICLISMUL, ÎN PLINĂ DEZVOLTARE

De curînd, secretarul general al Federației române de motociclism — tov. **Georgiu Mormocea — s-a întors de la Congresul F.I.M., desfășurat în Republica San Marino.** Într-o discuție, am aflat cîteva noutăți, pe care le reproducem mai jos.

Ca președinte al Federației Internaționale de Motociclism a fost reales **Nicolas Rodil del Valle (Spania). Reprezentantul federației noastre, a fost reales în comisia de motocros și trialuri și numit comisar sportiv al F.I.M. la Marele premiu al Iugoslaviei — etapă în campionatul mondial de motocros la clasa 125 cmc.**

Interesante sînt o serie de hotărîri luate în scopul unei cît mai bune organizări a sportului cu motor pe plan mondial. Astfel, s-a decis că o întrecere de viteză sau motocros nu trebuie să depășească, în timp, 45 de minute. În 1975 va lua ființă Comitetul medical al F.I.M. care, între altele, va stabili măsuri împotriva folosirii dopingului. Cursele de regularitate și rezistență — de 6 zile — vor avea de acum înainte un regulament mult mai clar, mai precis. S-a decis unde vor avea loc Congrele **F.I.M.** în anii următori : **1975 — R.F. Germania; 1976 — Belgia.** În final, tov. G. Mormocea ne-a spus : **„În general, la congres s-a consemnat o dezvoltare sensibilă a sportului motociclist. În 1974 au existat de trei ori mai multe competiții internaționale decît în 1967; producția de motociclete a crescut considerabil; motociclismul capătă foarte mulți adepți în diferite țări ale lumii. Este motivul pentru care congresul a inițiat măsuri de pregătire a F.I.M. pentru a putea face față dezvoltării actuale a motociclismului".** (M. Fr.).

RUGBYUL ROMÂNESC ARE UN „SCHIMB" PE CARE POATE CONTA!

În ultimii ani, există la noi o preocupare evidentă în direcția creșterii valorice a rugbyștilor juniori. Participarea reprezentativei României în turneele F.I.R.A. din 1972 (Roma), 1973 (București) și 1974 (Heidelberg), cît și succesele obținute — de două ori locul I, și, în acest an, locul II — atestă afirmația de mai sus. Avînd în vedere că unor asemenea juniori talentați — învingători în întrecerile cu cei din Cehoslovacia, R. F. Germania, Italia, Polonia, Spania și chiar Franța — trebuiau să li se creeze condiții de afirmare în continuare, Federația română de rugby a luat inițiativa înființării unei echipe reprezentative de tineret. Măsura era impusă, într-un fel, și de faptul că „distanța" de la juniori la seniori era prea mare, pentru formarea speranțelor rugbyului românesc fiind neapărat necesară o treaptă intermediară.

În 1973, echipa de tineret-speranțe a României a participat la Turneul „Nisipurile de aur" de la Varna și a terminat învingătoare, deși a întîlnit unele reprezentative de seniori (**Cehoslovacia, Polonia, Bulgaria** ș.a.). Succesul nu a fost întîmplător întrucît rugbyștii selecționatei de tineret au fost pregătiți cu deosebită atenție, ca și seniorii. S-a insistat asupra înlăturării unor „tare" (complicarea jocului ; scheme și combinații tactice șablon ; goana după rezultate în detrimentul jocului ș.a.) și s-au cultivat elemente noi : un mare accent pe tehnica individuală, pe pasarea balonului ; circulația jucătorilor în teren fără minge ; renunțarea la loviturile repetate, fără rost, de picior ; curajul în joc și în... gîndire etc.

Și astfel, juniorii au devenit tineri de nădejde. Este cazul lui **Munteanu, Cioarec, Murariu, Turlea, Boroi, Enciu Stoica, Drondoie, Marin Ionescu, Enache, Benedek, D. Alexandru, Aldea, Fuicu, Oțetaru** ș.a. Realizările lor în 1974? Victorii asupra formațiilor similare ale **Poloniei** (20—0) și **Franței** (13—3), ceea ce ne face să afirmăm, fără teama de a greși, că avem tineri pe care se poate conta. Există talente și există preocupare remarcabilă din partea F.R.R. pentru creșterea acestora.

Iată, de pildă, ce program internațional are „tineretul" în 1975: participarea la tradiționala competiție **„Nisipurile de aur"** de la Varna, la un turneu — luna august — în **Uniunea Sovietică,** meciuri revanșă cu reprezentativele **Poloniei** și **Franței.** Bineînțeles, se acordă, în continuare, mare atenție și formării altor rugbyști juniori. Se urmărește, printre altele, dezvoltarea centrelor existente (unele noi) din **Pașcani, Oradea, Arad, Simeria, Bacău, Galați, Roșiorii de Vede, Piatra Neamț** ș.a. ; înființarea în 1975 a unui campionat național al juniorilor și școlarilor cu 46 de echipe, repartizate în 8 serii.

Mergîndu-se pe această linie, evident, rugbyul românesc poate privi cu încredere viitorul. **Nica, Pop, Dinu, Durbac, Ciornei** și ceilalți, au schimburi pe măsura valorii lor !

Modesto FERRARINI

MAGAZIA DE MATERIALE SPORTIVE NU POATE FI TERMINATĂ CU SCUZE

Magazionerul clubului sportiv din Baia mare, *Pavel Szalka,* un om cu păr cărunt și voce caldă, este supărat. Nevoit să adăpostească — pe unde se poate — materialele și echipamentul celor șapte secții pe ramură de sport ale clubului, el a ținut să ne spună tot păsul :

— ***În toamna anului 1972 a început construcția anexă la sala de sport a unei clădiri de 12/6 m, avînd prevăzute compartimente pentru păstrarea aparatelor, echipamentului și altor bunuri sportive. Au trecut doi ani și aceste materiale le ținem tot pe holuri, prin vestiare sau chiar sub cerul liber.***

Încercînd să stabilim cauzele care au determinat tergiversarea construcției, am ajuns la concluzia că nerespectarea clauzelor contractuale de către Întreprinderea cooperatistă de construcții montaj și prestări de servicii Maramureș a dus la această rămînere în urmă. Stabilirea de noi termene a continuat pînă la... abandonarea contractului de către unitatea menționată, care s-a desființat. Construcția a fost preluată la 25 iulie a.c. de cooperativa Progresul din Baia Mare, care — în pofida repetatelor intervenții ale beneficiarului — nu prea face eforturi pentru a accelera ritmul lucrărilor. Am cerut explicațiile cuvenite. Iată ce ne-a declarat tov. *Sefrim Hintereiter,* șeful biroului tehnic de producție al cooperativei Progresul : *„Deocamdată nu dispunem de suficienți meseriași pentru a onora toate angajamentele. Sperăm însă că pînă la sfîrșitul anului ne vom respecta clauzele contractuale".*

De la data vizitei noastre a trecut o bună bucată de timp, iar construcția, după cum ne-a relatat zilele trecute beneficiarul, înaintează totuși greoi. Pentru că ne apropiem de finele anului, amintim constructorului — dacă mai e cazul — că sportivii au strictă nevoie de magazia mult așteptată, care nu poate fi terminată doar cu scuze...

Tr. IOANIȚESCU

LOTO — PRONOSPORT INFORMEAZĂ :

NUMERELE EXTRASE LA TRAGEREA LOTO DIN 13 DECEMBRIE 1974

FOND GENERAL DE CÎȘTIGURI : 1.476.427 lei.

EXTRAGEREA I :
7 23 12 25 15 70 33 76 71

EXTRAGEREA a II-a :
45 77 5 32 50 13 57 24 82

Plata cîștigurilor de la această tragere se va face astfel : În Capitală de la 23 decembrie 1974 pînă la 13 februarie 1975. În țară de la 26 decembrie 1974 pînă la 13 februarie 1975 inclusiv.

POVESTIRI DESPRE EROI AI ZBORULUI *)

Mai mult decît sub impulsul cititorului, am tresărit cu bucuria iubitorului de aviație, aflînd în librării o nouă carte din lumea zburătorilor, în care un scriitor prestigios, valoros universitar, povestește cu har ardelenesc, în dulcele grai moștenit de la străbunii țărani de pe Valea Mureșului hunedorean, episoade din copilăria eternului nostru Icar, frînturi din zbuciumul întru zbor al marelui înaripat care a fost Aurel Vlaicu.

Cîndva, în ospeție la urmașii lui Aurel Vlaicu, frunzărind cartea de onoare, am reținut din însemnările vizitatorilor casei-muzeale din Bintinți și o mărturisire care mi-a plăcut cel mai mult : era semnată, la 20 august 1969, de cel care, după cinci ani, a scris cartea apărută acum. O carte adresată tuturor cititorilor iubitori ai aviației, ai aventurii eroice, ai omeniei, care prețuiesc jertfa și care văd în zborul lui Vlaicu, dincolo de divertismentul exercițiului fizic, încă unul din simbolurile bravurii românești. Lectura cărții oferă o povestire cu puternic stimul educativ pentru tineretul școlar și cu înalte semnificații pentru cititorul adult și chiar vîrstnic.

V. FIROIU

*) „COPILĂRIA UNUI ICAR" de Ion Dodu Bălan, Editura Ion Creangă, 1974.